

Uświęcenie

- walka z grzechem

Co to znaczy być świętym? Czy możemy oczekiwać od samych siebie i od innych życia w świętości? Czy jest możliwe stać się wolnym od grzechu? Co mówi o tym Pismo Święte?

„Ale w całym postępowaniu stańcie się wy również świętymi na wzór Świętego, który was powołał, gdyż jest napisane: Świętymi bądźcie, bo Ja jestem święty.” *1 Pt 1,15-16*

Autorzy Nowego Testamentu zwracają się często do chrześcijan jako do świętych i umiłowanych (Rz 1,7; Kol 3,12; 2 Kor 1,1). Jednak dla współczesnego człowieka słowo „święty” brzmi staromodnie i wydaje się czymś nieosiągalnym, dalekim od rzeczywistości i przysługującym tylko niewielu wybranym osobom.

Czy jest to prawdą? Czy Słowo Boże nie mówi raczej, że święte życie przynależy nierozdzielnie do relacji z Bogiem?

„Nowina, którą usłyszeliśmy od Niego i którą wam głosimy, jest taka: Bóg jest światłością, a nie ma w Nim żadnej ciemności. Jeżeli mówimy, że mamy z Nim współuczestnictwo, a chodzimy w ciemności, kłamiemy i nie postępujemy zgodnie z prawdą. Jeżeli zaś chodzimy w światłości, tak jak On sam trwa w światłości, wtedy mamy jedni z drugimi współuczestnictwo, a krew Jezusa, Syna Jego, oczyszcza nas z wszelkiego grzechu.” *1 J 1, 5-7*

Boże przykazanie, abyśmy żyli święcie, ma nas przygotować do życia w wieczności. Bez świętości nie możemy mieć wspólnoty ze Świętym Bogiem, ani teraz, ani w wieczności. Świętość nie jest rodzajem egzaminu wstępnego do nieba, którego wymagania Bóg może zmienić, gdyby zechciał, ale wynika ona bezpośrednio z Bożej, jak i z naszej natury. Fragmenty wspomniane powyżej podkreślają doskonałą świętość Boga i wynikającą z niej konieczność, abyśmy pozwolili Mu oczyścić całe nasze życie. Wyrażają także konieczność porzucenia każdego grzechu. Pragnienie bycia świętym, tak jak Bóg jest święty, charakteryzuje chrześcijanina. Wielu religijnych ludzi nie dąży rzeczywiście do tego celu. Dzięki Bożemu zbawieniu i pomocy, którą On nam daje, jeśli o nią prosimy, możemy z nadzieją podjąć walkę z grzechem.

1. Święte życie zakłada walkę z grzechem

Bóg stworzył człowieka na swoje podobieństwo. Kiedy człowiek upadł w grzech, jego natura uległa zniekształceniu, a jego relacja z Bogiem i innymi ludźmi została zaburzona. Grzech oddziela ludzi od Boga i prowadzi do życia w egoizmie i osamotnieniu.

Dlatego właśnie Jezus w tak radykalny sposób mówił o tym, jak zdecydowanie powinniśmy odrzucać grzech w naszym życiu i nienawidzić go.

„Jeśli twoja ręka jest dla ciebie powodem grzechu, odetnij ją; lepiej jest dla ciebie ułomnym wejść do życia wiecznego, niż z dwiema rękami pójść do piekła w ogień nieugaszony... Jeśli twoje oko jest dla ciebie powodem grzechu, wyłup je; lepiej jest dla ciebie jednookim wejść do królestwa Bożego, niż z dwojgiem oczu być wrzuconym do

piekła...” *Mk 9,43.47*

Jezus nie powiedział tego, aby nas straszyć. Chce pokazać nam duchową rzeczywistość. Grzech zmienia człowieka, zwodzi go, zatwardza serce, odbiera tęsknotę za Bogiem i dobrem. Grzech oddziela nas od Boga i od siebie nawzajem. W *Liście do Kolosan 3,5* Apostoł Paweł wyraża konieczność tej walki innymi słowami:

„Zadajcie więc śmierć temu, co jest przyziemne w waszych członkach: rozpuście, nieczystości, lubieżności, złej żądzy i chciwości, bo ona jest bałwochwalstwem.”

Grzech zaczyna się już w naszych postawach i myślach. Tam znajduje się źródło naszych czynów.

„A Ja wam powiadam: Każdy, kto pożądliwie patrzy na kobietę, już się w swoim sercu dopuścił z nią cudzołóstwa.” *Mt 5,28*

„Słyszeliście, że powiedziano przodkom: Nie zabijaj!; a kto by się dopuścił zabójstwa, podlega sądowi. A Ja wam powiadam: Każdy, kto się gniewa na swego brata, podlega sądowi. A kto by rzekł swemu bratu: Raka, podlega Wysokiej Radzie. A kto by mu rzekł: „Bezbożniku”, podlega karze piekła ognistego.” *Mt 5,21-22*

Żeby Bóg mógł nas chronić przed grzechami w czynach, musimy walczyć o czyste serce.

„Z wnętrza bowiem, z serca ludzkiego pochodzą złe myśli, nierząd, kradzieże, zabójstwa, cudzołóstwa, chciwość, przewrotność, podstęp, wyuzdanie, zazdrość, obelgi, pycha, głupota. Całe to zło z wnętrza pochodzi i czyni człowieka nieczystym.” *Mk 7,21-23*

Nie tylko złe myśli i czyny są poważnym grzechem, ale też brak starania o dobro. Brak zainteresowania wiarą innych albo zaniedbanie czytania Biblii zwykle nie są postrzegane jako problem. Grzechy te świadczą jednak o braku miłości do Boga.

„Kto zaś umie dobrze czynić, a nie czyni, grzeszy.” *Jk 4,17*

Bóg przykazał człowiekowi zwycięstwo nad grzechem i widział je jako możliwe już w Starym Testamencie.

„Pan zapytał Kaina: «Dlaczego jesteś smutny i dlaczego twarz twoja jest ponura? Przecież gdybyś postępował dobrze, miałbyś twarz pogodną; jeżeli zaś nie będziesz dobrze postępował, grzech leży u wrót i czyha na ciebie, a przecież ty masz nad nim panować».” *Rdz 4,6-7*

Nigdy nie ma usprawiedliwienia dla grzechu.

„Pokusa nie nawiedziła was większa od tej, która zwykła nawiedzać ludzi. Wierny jest Bóg i nie dozwoli was kusić ponad to, co potraficie znieść, lecz zsyłając pokusę, równocześnie wskaże sposób jej pokonania abyście mogli przetrwać.” *1 Kor 10,13*

2. Jak Bóg obchodzi się z naszymi grzechami

Bóg z wielką miłością i miłosierdziem wychodzi naprzeciw każdemu, kto stara się oddzielić od grzechu i

zawierzyć Jemu swoje życie. Gniew Boży jednak ciąży nad tymi, którzy nie nazywają swoich grzechów po imieniu i usprawiedliwiają je słabościami, ponieważ:

„Nie! Ręka Pana nie jest tak krótka, żeby nie mogła ocalić, ani słuch Jego tak przytępiony, by nie mógł usłyszeć. Lecz wasze winy wykopały przepaść między wami a waszym Bogiem; wasze grzechy zasłoniły Mu oblicze przed wami tak, iż was nie słucha.”
Iz 59,1-2

Wiemy, że Bóg kocha każdego człowieka i jest gotowy przyjąć każdego, kto szuka Jego pomocy, nawet jeśli jest on jeszcze bardzo obciążony winą. Wiemy też, że Bóg jest wierny i nie odrzuca tego, kto się do Niego szczerze zwraca. Musimy jednak wziąć pod uwagę, że grzechy zatwardzają człowieka i mogą go ostatecznie uniezdolnić do nawrócenia.

Przebaczenie jest wielkim darem od Boga. Nie powinniśmy go traktować jako tani prezent, ponieważ Jezus oddał swoje życie po to, żeby nas wyzwolić od grzechów. Właśnie dlatego ważne jest, żebyśmy żyli jako ludzie wolni od grzechu i nie byli od niego uzależnieni.

„Wiecie bowiem, że z waszego, odziedziczonego po przodkach, złego postępowania zostaliście wykupieni nie czymś przemijającym, srebrem lub złotem, ale drogocenną krwią Chrystusa, jako baranka niepokalanego i bez zmazy.” *1 P 1, 18-19*

3. Nawrócenie

Drogą do tej wolności jest nawrócenie. Nie chodzi tylko o porzucenie bardzo oczywistych i ciężkich grzechów, takich jak nałogi czy grzechy nieczystości, ale o jednoznaczną decyzję, żeby żyć w pełni dla Boga, podporządkować Jego woli i standardom wszystkie dziedziny życia i każdego dnia starać się naśladować Jezusa (Tyt 2,11-14; Łk 9,23).

Nowy Testament opisuje tę decyzję różnymi słowami. Jezus mówi o nowym narodzeniu – wyraża ono rozpoczęcie nowego życia w głębokiej przyjaźni z Bogiem, porzucenie życia w grzechu i samowoli:

„Zaprawdę, zaprawdę powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi powtórnie, nie może ujrzeć Królestwa Bożego.” *J 3,3*

Aby nowy człowiek mógł się narodzić, stary (grzeszny) człowiek musi umrzeć, jak napisał apostoł Paweł w Rz 6,6-13. Nawrócenie jest więc początkiem i warunkiem nawiązania relacji z Bogiem – oznacza ono stanie się Bożym dzieckiem. Wyraża zgodę na Boże wychowanie i prowadzenie w naszym życiu. Bóg nie chce pomóc nam tylko „wycinkowo” w rozwiązywaniu palących problemów albo w uwolnieniu od trwania w ciężkim grzechu. On pragnie przemienić całe nasze życie, uświęcić nas całkowicie i nawiązać z nami głęboką relację. Tylko w ten sposób możemy mieć z Nim wspólnotę teraz i na wieczność (1 Tes 5,23).

Jezus zaprasza do tej relacji także Ciebie.

W przypowieści o skarbie i perle wyraża On, jak radykalna musi być decyzja nawrócenia. Wynika ona z miłości do Boga, pragnienia, żeby odpowiedzieć z wdzięcznością na Jego nieskończoną dobroć:

„Krolestwo niebieskie podobne jest do skarbu ukrytego w roli. Znalazł go pewien człowiek i ukrył ponownie. Z radości poszedł, sprzedał wszystko co miał, i kupił tę rolę.

Dalej podobne jest królestwo niebieskie do kupca, poszukującego pięknych pereł. Gdy znalazł jedną drogocnną perłę, poszedł, sprzedał wszystko, co miał, i kupił ją." *Mt 13,44-46*

W tym tekście zawarliśmy tylko krótkie streszczenie naszych przemyśleń na ten temat. Jesteśmy otwarci na pytania, uwagi i myśli wynikające ze szczerego zainteresowania.

Wyślij nam wiadomość:

Adres e-mail*:

Temat:

Tekst wiadomości*:

wy?lij

© 2022 www.chrzescijanie.info.pl - Wszelkie prawa zastrzeżone

O ile nie podano inaczej, wszystkie cytaty wzięte z:
BIBLIA TYSIĄCLECIA, WYDANIE IV.

Wyrażamy zgodę na umieszczanie odsyłaczy do tej strony www na innych stronach www.

Zgadzamy się również na rozpowszechnianie niniejszej strony w niezmienionej i pełnej formie do użytku prywatnego. Jakiegokolwiek inne zastosowanie niniejszej strony lub publikowanie jej w zmienionej formie wymaga naszej zgody.